TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office 7th and Commercial St., opposite Post Office

Post Office Address: Toveri, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Sulo Syvänen, Alex Sevo, A. N. Koskela, K. E. Heikkinen ja Geo. Gratchef (vastaava)

Phones: Office 365; Editorial Department 832.

Entered as second-class mail matter July 13, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Obregon, öljykapitalistit, Meksikon perustuslaki

Kuten tiedämme, on hallituskoneistomme ryhtynyt erikoisiin toimenpiteisiin Meksikon sisäisissä asioissa. Syynä on se, että Meksikossa on öljyä. Ja sitä on paljon. Nykyään tuotetaan siellä 22 prosenttia koko maailman öljytuotannosta.

Maailman öljytilanne on tämä.

Vuonna 1920 tuotettiin koko maailmassa öljyä yhteensä 650,000,000 tynnyriä — ja siitä tuotettiin Yhdysvalloissa 443,000,000 tynnyriä, Meksikossa 147,000,000 tynnyriä ja muualla maailmassa vain 60,000,000 tynnyriä. Koko maailman öljytuotannosta tuotetaan 90 prosenttia yhteensä Yhdysvalloissa ja Meksikossa.

(Sivumennen saanee huomauttaa että tuohon koko muun maailman öljytuotantoon kuuluvat nekin Colombiassa olevat öljylähteet, jotka Yhdysvaltain hallitus tuonnottain osti 25,000,000 dollarilla Standard Oil yhtiölle.)

Meksikon öljylähteistä, öljymaista ja öljytuotannosta omistaa Yhdysvaltain öljytrusti — n.k. kolmen Doheny yhtiön kautta — 76 prosenttia, ja loput kuuluvat hollantilais-englantilaiselle Shell yhtiölle.

Tämän maan öljykapitalistit — jotka ovat kiinteä ja sangen toimiva osa yhtyneestä rahapääomasta — ovat määräävässä asemassa ja ylivoimaiset muuhun maailmaan nähden. Mutta heidän ja Meksikon hallituksen välille on tullut riitaa — joko voittojen jaosta tai jostakin muusta sellaisesta. Ja kun he eivät voi tuon maan presidentin, Obregonin, kanssa sopia, ovat he koettaneet valtiokoneistonsa kautta saada Obregonin taipumaan vaatimuksiinsa.

Ne vaativat että Meksikon lakeja ei saa heihin nähden panna täytäntöön. Lait nimittäin määräisivät että omaisuuksien omistajien on verotusta varten annettava viranomaisille luettelo kaikista maa-alueista, jotka heidän käsissään ovat. He ovat antaneet luetteion vain neljännestä osasta näitä alueita, ja pelkäävät että Obregon toteuttaa uhkauksensa takavarikoida ne alueet, joita ei verotuskirjoissa ole. Siinä on yksi paha pykälä.

Toinen paha pykälä on v. 1917 hyväksytty Meksikon perustuslaki. Sen pykälä 27 selittää että hallitus ei saa luovuttaa maanpinnan alla olevia öljyvarastoja kenenkään yksityisen huostaan. Ja tämä on paha pykälä — oikein paha pykälä.

Meksikon hallitus on antanut kerran toisensa perään vakuutuksia, että tätä pykälää ei tulla käyttämään niihin öljyvarastoihin nähden, jotka jo ovat yksityisten käsissä. Mutta näitä vakuutuksia ei ole otettu huomioon, on vain paasattu "pyhän yksityisomistuksen" loukkaamisesta, amerikalaisten oikeuksista, j.n.e.

Kolmas paha pykälä on se, että öljyn maastaviennin veroa on korotettu 25 prosenttia. Tätä on Amerikan "rakkaalle kansalle" selitetty aivan kuin kysymyksessä olisi tämän veron korottaminen 25 prosentilla maastaviedyn öljyn arvosta, vaikka korotus ei ole kuin kaksi ja puoli prosenttia maasta viedyn öljyn arvosta, sillä entinen vero on 10 prosenttia.

Näitä Meksikon sisäisiä asioita — yksinpä perustuslakiakin — on hallituksemme yritellyt "korjailla". Ja samalla kertaa öljykapitalistit uhkailevat Obregonia hirveästi ja selittävät miten hänen tulee käymään, jollei hän peräänny.

Obregon on koettanut tyynnyttää amerikalaisia kapitalisteja. Hän on pyrkinyt tekemään niin paljon kuin voi heidän hyväkseen. Hän on m.m. "rauhottanut" maan tykkänään. Kaikki vähänkin radikaaliset ulkomaalaiset työläiset on hän karkotuttanut Meksikosta, ilman mitään muuta syytä kuin että he ovat maalle — kapitalisteille — vaarallisia.

Mutta tämä ei öljykapitalistejamme ja rahapääomaa tyydytä. He kovasti painostavat "amerikalaisia oikeuksiaan" ja kehottelevat valtiokoneistoaan tarmokkaisiin toimenpiteisiin. Ja heidän silmiensä edessä väikkyy lopun lopulta seuraava näky — jonka lainaamme erään lähinnä rahapääomaa olevan suurlehden palstoilta:

"Jos Yhdysvaltain hallitus ei horju, jos se on järkkymätön päätöksessään suojella etuvartijoitaan (amerikalaisen kapitalismin etuvartijoita) ja heidän oikeuksiaan, niin, ottaen huomioon öljyn aseman maailmanmahdin luomisessa, tulee maastamme niin mahtavan Amerikan Valtakunnan hallituspaikka, ettei se enää tarvitse lainkaan mitään vähäpätöistä ja mitätöntä europalaista kansojen liittoa puolustamaan oikeuksiaan. Se ottaa ne itse, missä se ne näkee.

Kansansa neron, työskentelyn ja luonnonrikkauksiensa hyväkseen käytön kautta tulee maamme pian olemaan se, joka määrää koko maailman asiat, antaa almuja sellaisille, jotka se huomaa ansiokkaiksi, jakaa oikeutta ja rikkauksiaan voitokkaan kansanvallan suojissa."

Siinä on "itsenäisyysjulistus", jollaista on vaikea löytää toista. Amerikan kapitalistien mahti alkaa todellakin olla jo niin suuri, että se uhkaa halkaista ne itsekin, jollei sitä pian saa tuntuvasti näyttää.

Tuo "kansanvalta", josta lopussa mainitaan, on luonnollisesti sitä kansanvaltaa, mikä meillä nytkin vallitsee — hallitsevan luokan kansanvaltaa.

Obregon, Meksikoineen ja perustuslakeineen, on tosiaankin pulassa.

"HALUAISIN SAADA TIETÄÄ — —"

Tuonnottain kulki sanomalehdissä uutinen, jonka mukaan senaattori Johnson oli kysellyt ulkomaisten suhteitten komitean puheenjohtajalta, senaattori Lodgelta, oliko Saksan ja Yhdysvaltain hallitusten välillä tekeillä joku sopimus ja jos oli, millainen tämä sopimus oli. Senaattori Lodge ei sanonut tietävänsä.

Senaattori Johnsonia hiukan moitittiin tämän johdosta — nimittäin sen, että hän oli sanomalehtimiehille jutellut tästä asiasta, jonka johdosta oli "rakkaalle kansalle" tullut mahdollisesti "väärinkäsityksiä". Tästä kimpaantui hiukkasen Johnson ja "halusi tietää" m.m.:

"Haluaisin tietää jotakin niistä summista, joita ulkomaat ovat velkaa tälle maalle. Muutamana päivänä näin sanomalehdistä että Suurbritannialle on maksettu 32,000,000 dollaria Yhdysvaltain sotilasten kulettamisesta sodan aikana. Samaan aikaan me olimme saamassa Suurbritannialta noin 14,000,000,000 dollaria. Sen lisäksi on minulle kerrottu että paitsi tätä 32,000,000 dollaria, on hallituksemme jo ennen maksanut Suurbritannialle samaa tarkotusta varten 68,000,000 dollaria — siis yhteensä 100,000,000 dollaria — ja sen lisäksi vielä tämän velan korkoa 6,000,000 dollaria.

Nämä summat maksettiin Suurbritannialle, vaikkakin olemme saamassa siltä paitsi tuota noin 14,000,000,000 dollarin suuruista summaa, vielä sen lisäksi useita satoja miljoonia dollareita korkoja. Olen lukenut lukemattomia selityksiä siitä, miksi emme saa vaatia velkojamme ulkomailta — hirveän viisaita ja oppineita ja monimutkaisia selityksiä. Mutta en tyydy näihin selityksiin. Ne eivät selitä mitään.

Haluaisin saada tietää, miksi me maksoimme korkoa Suurbritannialle velasta, joka oli johtunut sotilasten kulettamisesta pelastaaksemme Suurbritannian ja auttaaksemme Suurbritannian voittamaan suursodan, kun Suurbritannia ei ollut maksanut korkojaan meille, korkoja, jotka nousivat useihin satoihin miljooniin dollareihin — ja joiden perimisestä meitä ankarasti kieltävät kansainväliset rahamiehet ja taloustieteilijät sanoen että sitä seuraisi vararikko meidän omalle maallemme.

Haluaisin saada tietää. En ymmärrä."

Eikä tällaista ymmärrä kukaan, jos sitä johdonmukaisuusopin — logiikan — mukaisesti miettii. Mutta sen ymmärtää täydellisesti, kun tietää että kapitalismilla kokonaisuudessaan ei ole mitään tekemistä logiikan kanssa. Johdonmukaisuus on kaukana asioiden hoidosta kapitalistisessa yhteiskunnassa. Siellä ratkaisee asiat toinen tekijä — VOIMA.

Raaka voima — niin häikäilemättömän alaston ja raaka voima, että tulevat sukupolvet tulevat sitä kauhistuksella ajattelemaan.

Mutta kapitalistiluokan jäsenet eivät tätä näe, sillä sitä käytetään heidän ifsensä hyväksi. Se on heidän mielestään "oikeus".

Tai eivät he sitä ymmärrä lainkaan.

JÄRJESTÖMME JA TUPLAJUULAISET

Suomalainen sosialistijärjestö ei nykyisessä vaiheessaan ole, eikä pyri olemaan, eikä saakaan olla muuta kuin propagandajärjestö. Se ei silti saa erottautua maan työväenliikkeen yleisistä tehtävistä. Sen tulee tehdä agitatsionityötä maan luokkatietoisimpien ja vallankumouksellisimpien työläisten kanssa solidaarisesti, samaan suuntaan sen muodostamien järjestöjen kanssa. Ja niin se tekeekin. Ulkomaille menevän avunkeräyksen lisäksi (jonka merkitystä ei ole vähäksi arvioitava agitaattorisessakaan merkityksessä) se levittää päivän uusinta kirjallisuutta ja ylläpitää sanomalehdistöä ja muuta valistustoimintaa. Luonnollisesti järjestö voisi tehdä vieläkin enemmän ja täyttää tarkotuksensa käytännöllisessä suhteessa vieläkin paremmin, jos sillä ei olisi vastustajiaan ja vihollisiaan. Taistelu noskeja vastaan muodostuukin sen takia yhdeksi sen tärkeimmäksi tehtäväksi, eikä myöskään ole unohdettava sitä tosiasiaa, että tuplajuulaisten keskuudessa on suuri joukko aineksia, jotka tälläkin hetkellä osottautuvat parantumattomiksi ja joiden harhakäsityksille ei järjestö myöskään voi silmiään ummistaa varsinkin kun ne yhä jatkavat häikäilemätöntä parjaustaan sitä kohtaan.

Kolmas Kansainvälinen on asettanut kumouksellisten työläisten velvollisuudeksi toimia kaikissa unioissa, ja yhdenmukaisesti, kovalla ostettujen Amerikan työväestön kokemuksien kanssa tullut tulokseen, että vaikkakin teollisuuksittain järjestymisen etevämmyys asetetaan yläpuolelle kaiken epäilyksen ja vaikka I.W.W. on taistellut uljaasti ja pelkäämättömästi vainoista huolimatta, päättäväisemmin kuin mikään muu järjestö, niin siitä huolimatta sen toimintatapa käytännöllisessä suhteessa on kärsinyt monenmoisista puutteellisuuksista ja ennen kaikkea on sen teoreettinen käsitys yhteiskunnallisesta vallankumouksesta ja valtiollis-yhteiskunnallisesta toiminnasta yleensä ollut täydellisesti väärä.

Samalla kun meidän yhteisen toimintapohjan vakaannuttamiseksi on tämä tunnustettava, on huomattava, että siitenkin siinä toimii suuret joukot työläisiä ja että vielä suuremmat työläisjoukot ovat sen vaikutuksen alaisia ja että siitä syystä sille työläisten järjestönä kuuluu tunnustus ja että siihen suosiollinen suhtautuminen on tarpeellista erikoisesti juuri siksi, koska se edustaa teollista unionismia ja on sen tehnyt Amerikassa tunnetuksi. Samalla kun täten siihen suhtaudutaan rakentavasti seuraa siitä myöskin sen periaatteellisen pohjan puhkaiseminen, jolle Industrialistinkin ajama sandgrenilaisuus perustuu. Tämän periaatteellisen uudistuksen voitolle saattaminen aiheuttaa moninaisia terveellisiä muutoksia siinä yleisessä käytännöllisessä toiminnassa, mihin tämä järjestö ottaa osaa. Täten suosiollinen suhtautuminen I.W.W:tä kohtaan meidän puoleltamme tarkottaa sen vetämistä Kolmannen Kansainvälisen oppien elähdyttämäksi työväestön taloudelliseksi järjestöksi. Siksipä niiden, jotka sitä erikoisesti haluavat patenteerata (ja sellainen halu perustuu siihen tottumukseen, että he ovat kasvaneet sen mukana kiihkeissä taisteluissa muita työväenjärjestöjä vastaan, joka on kilpailevalle unionismille ominaista, sekä myöskin siitä vakaantuneesta käsityksestä, että teollisuuksittain järjestyminen sopii parhaiten Amerikan teollisuusoloihin) tulisi myöskin huomata, että tämänlaisen tarkotuksen loppuun suorittamisen kautta on I. W. W. liitossa myöskin täytynyt tapahtua kehityksellinen muutos, jolloin se huonosti enää sopii siihen, mitä I. W. W.-nimeen menneinä vuosina on sisältynyt.

— Moore Shipbuilding yhtiön työmaalle San Franciscossa naulailtiin äskettäin seuraavanlaisia julistuksia:

"Tämän laivatelakan työläiset ovat täydellisesti tyytyväisiä olosuhteisiinsa. *Jokainen, jonka havaitaan yllyttävän ketään työläistä mihinkään unioon, eroitetaan heti.*"

Tyytyväisyys orjuuteen johtuu tietämättömyydestä. Tietoista orjaa ei ole helppo pitää tyytyväisenä orjuuteen.

Tämän tietävät työnteettäjät ja vaanivat kuin haukka jokaista, joka yrittää tehdä työläiset tietoisiksi orjuudestaan.

Siihen antaa erinomaisen tilaisuuden "avoin työpaja".

Näyttämöliiton tiedonantoja

Esiintulleista syistä päätti näyttämöliiton johtokunta jatkaa lasten näytelmien kirjotuskilpailuaikaa elokakuun 1 päivään saakka. Kilpailuun osaaottaneiden lukumäärä katsottiin vähän liian pieneksi ja jatkamalla aikaa toivottiin saatavan runsaampaa osanottoa.

Kuten on ennemmin ilmotettu, ovat palkinnot seuraavat: Alkuperäisten sarjassa, 1:nen palkinto $60; 2:nen palkinto $40; 3:mas palkinto $25. Suomennoksien sarjassa: 1:nen palkinto $40, 2:nen palkinto $25 ja 3:mas palkinto $15.

Palkitut näytelmät jäävät Näyttämöliiton omaisuudeksi.

Lähettäkää näytelmät osotteella: Finnish Socialist Federation, 3323 No. Clark St., Room 218, Chicago, Illinois.

Toverillisesti
S. S. Järjestön Näyttämöliiton johtokunta.

JUTUN JATKOA

Pukki kaalimaan vartijana

Eräässä Ruotsin Uuden Poliisilehden numerossa julkaisee ylikonstaapeli Dahlin, joka on poliisiliiton johtomiehiä, raskaita syytöksiä Ruotsin poliisiliiton uutta johtoa vastaan, joka on antanut bolshevismin itseään saastuttaa ja koettaa saattaa poliisikunnan sen yhteiskunnan kumoojain välineeksi, jota se on asetettu suojelemaan. Liiton huomattavimpana järjestönä varoittaa Dahlin poliisikuntaa näistä liiton keskuudessa toimivista salaisista voimista jotka tietoisesti työskentelevät yhteiskunnan saattamiseksi poliisin katkerimpain vihollisten käsiin.

Kommunistikauhu Belgiassa

Anvertpenissä on pidätetty kolme erään saksalaisen laivan matruusia sen takia, että heiltä tavattiin kommunistista kirjallisuutta. "Moskau"-nimistä takavarikoitiin tuhansittain.

Tuleeko yksi punikki lisää

Suomesta kirjoitetaan:

Ei olisi uskonut tavallinen maallikko, että Suomen porvarit olisivat keskenään ruvenneet oikeutta käymään ja toinen toisensa syntejä peuhoskelemaan. Mutta näkyy se niinkin käyvän. Tämä Hämäläinen, joka asettui vähän niinkuin poikkiteloin muun porvarin kanssa siinä varjelijain jupakassa, joutui sen jälkeen varjelijain silmätikuksi. Ja ovatpa nämä, rehellisesti sanoen, löytäneet valkoisen Suomen sotaministerin poluilta yhtä ja toista kamaa, jotka yhteen kerättynä voivat painaa vaakalaudella koko runsaasti. Sillä, niin on varjelija-torvi "Suunta" sanonut, ettei tämä Hämäläinen kuunaan ole ollut oikea isänmaan ystävä, vaan onpa hänen edesottamisensa m. m. kapinan aikana olleet senlaatuisia, että jos hänen tilallaan olisi ollut joku toinen mies, niin herraties, vaikka olisi sorakuoppa perinyt.

Hämäläinen tietysti, koska tahtoi käydä todellisesta isänmaan ystävästä, niinkuin kuuluukin valtiolaivan tyyrääjälle, tällaisesta penkomisesta pahasti närkästyi ja haastoipa Suuntatorven raadin eteen selvittelyille. Mutta tämä oli vain mieleen Suunta-porukalle, koska täten saivat tilaisuuden osoittaa ministerin punikkimaisuuden. Ja kaiken todennäköisyyden mukaan tulevat he tekemään sen perusteellisesti ja kunniakseen, koska Uusi-Suomikin sanoo, että "Jutussa tullaan kuulemaan toistakymmentä todistajaa suullisesti, minkä ohella tultanee antamaan kirjallisiakin todistuksia".

Me, jotka aina olemme myötätuntoisia sorrettuja kohtaan, tuomme täten julki osanottomme sotaministerille, sekä kehoitamme häntä, jos niin ikävästi kävisi, että punikkimaisuus tulisi todistetuksi, edelleenkin jatkamaan sillä alalla.

Ei ole silloin vielä mies mennyttä, jos hän jaksaa vielä johonkin syventyä, joten sotaministerikin punikiksi tuomittuna — jos näet onnistuu tuomion saamaan — voi pelastua joutumasta "selkä seinää vasten" etenkin jos vankilaan joutuessaan alkaa harrastaa punikkilaisuuden teoreettista opiskelua "Kommunismin aapisesta" tai jostain muista hyvistä kirjoista. (Kirjoja saa ohranasta tai Helsingin Sanomista.

Emme kehoita sotaministeriä yhtymään "demokraatteihin", sillä kuolevassa liikkeessä tulee olo lyhytaikaiseksi. Paras vaan ruveta valmistautumaan kommunistisen yhteiskunnan asukkaaksi. Mutta jos Hämäläinen osoittautuukin vain tavalliseksi lahtariksi, emme voi muuta kuin sanoa "parempi olisi että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen".

O k a.

Vangitun Kymmenen Käskyä

Eräs ei-kommunistinen lakimies kirjottaa Saksan kommunistilehdille seuraavaa: Teidän hiljattain julkaisemanne "Kommunistin 10:t käskyt" valaisee niin sattuvalla tavalla eräiden puoluetovereittenne käytöstä, että sivullaolijankin täytyy ihmetellä. Sallitteko, että siinä mainittuja neuvoja täydennän "Vangitun 10:llä käskyllä", joita en käytännöllisten kokemusten perusteella pidä vähemmän tarpeellisina:

1.
Syytettynä on sinulla oikeus kieltäytyä selittämästä mitään ja kommunistina olet velvollinen käyttämään tuota oikeutta erikoisen laajassa mitassa.

2.
Sentähden älä missään tapauksessa anna minkäänlaisia selityksiä, ennenkuin olet neuvotellut asianajajasi kanssa, jonka on sallittava käydä luonasi ja jonka kanssa voit puhua kahdenkesken.

3.
Älä milloinkaan anna itseäsi hämmentää sellaisella poliisijutkulla, että sinulle sanotaan jo tiedettävän kaikki, koska toverisi tahi ehkä isäitisi on jo kaikki paljastanut. Ystävääsi nähden yritetään samaa petkutusmanööveriä.

4.
Älä anna vakuutusten vapaaksilaskemisesta, tahi lievemmästä tuomiosta houkutella itseäsi tunnustamaan. Lupauksia ei koskaan pidetä.

5.
Ole erittäinkin varovainen valtiollisen poliisin johtamissa kuulusteluissa, sillä se ei ole tullut sinun juttusi tutkimisen takia niin paljoa kuin saadakseen tietää mahdollisimman paljon itse liikkeestä.

6.
Jos poliisi voisikin jotain persoonallista sinua vastaan toteennäyttää, on ehdoton velvollisuutesi valeta mahdollisista tovereistasi ja puolueasioista.

7.
Älä millonikaan allekirjota pöytäkirjaa, jonka sisältöä et hyväksy, tahi jonka kieroa juristista kirjotustapaa et ymmärrä.

8.
Ole erittiänkin varovainen vieraisiin "tovereihin" nähden, joita useimmiten puolueen jäsenkirjalla varustettuna työnnetään koppiisi. He esiintyvät erittäin jyrkkinä ja tuttavallisina, mutta ovat todellisuudessa useimmiten kurjia poliisiurkkijoita.

9.
Ennen toimintaa opettele ulkoa "Deutschland, Deutschland über alles..." (Saksal. kansallislaulu, vastaa: "Oi maamme Suomi..."), jotta siinä tapauksessa, että sinut pidätetäisiin, osaat laulaa säkeet moitteettomasti.

10.
Tunnettu "pakoyritys" järjestetään tavallisesti siten, että vangittu syöstään alas portaita, tai sysätään häntä selkään, jotta hän horjahtaa eteenpäin. Sitten ammutaan häntä selkään ja huudetaan: "seis, seis!" Kieltäydy siksi missään tapauksessa kulkemasta poliisiviranomaisten edellä, vaan kulje aina heidän vierellään.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

OLOSUHTEITTEN PAKKO AJAA KESKI-EUROPAN TYÖLÄISIÄ TAISTELUN TIELLE

Jos Ranskan työväenluokka seisoo ensimäisten ratkaisevien taistelujensa edessä, niin on Saksan työväellä jo takanaan lukuisa joukko etukahakoita, joista monet tosin on hävitty.

Ja nykyisin on Saksan työväestön suuri osa vanhoillisten oikeistojohtajien vihan ja epärehellisen menettelyn takia lamaannuksissa. Levitetty usko, että vallankumous tulee itsestänsä, kunhan sitä vain tyyneesti kapitalismia palvoen odottaa, on tehnyt osittain voimattomaksi niin mahtavan teollisuustyöväestön järjestön. Ja näiden seikkain lamauttamana ovat nuo etuvartiotappiot kärsityt. Mutta se proletaarijoukko, joka taistelun päätyttyäkin seisoo yhtä uskollisena Kolmannen Internationalen lipun ympärillä ja ollenkaan perääntymättä pysyy taistelupaikallansa, se joukko on paljon varmempana lopullisen voiton takeena kuin mitä olisi pelkissä numeroissa tapahtuva järjestöjen ja jäsenten kasvu. Vain vedessä opitaan uimaan, vain taistelussa valmistaudutaan ratkaiseviin taisteluihin. Vaikkakin sotilaallinen ylivalta Saksan työväestön ensimäiset vapausyritykset on kukistanut, niin on Saksan työväestön parhain aines perääntymättä jatkava alkamaansa vapaustaistelun tietä. Vasta häviöiden kautta päästään usein ratkaisevaan rynnistykseen, vasta häviön kärsineenä ymmärtää työväkikin käyttää uuden taistelun tullen kaikki voimansa voittaakseen.

Maailmanpula ei ole pysähtynyt vain Keski-Europan porteille, joka itse viheliäinen työväenluokan olemassaolo on käynyt entistäkin epävarmemmaksi. Viimeinenkin kapitalistisen järjestelmän suoma elämänlahja, mahdollisuus olla europalaisten työmarkkinoiden hintain laskijana ja yleismaailmallisen kapitalismin orjana, sekin riistetään työväestöltä. Teollisuusala toisensa jälkeen seisahtuu, työttömyys kasvaa pelottavasti, vallanpitäjät selsovat neuvottomina perikatoa uhkaavan tulevaisuuden edessä. "Kuninkaan viimeinen järki" on tullut porvariston viimeiseksi pelastukseksi. Väkivalloin koettaa valtaa käsissään pitävä luokka tukahuttaa proletariaatin elämän. Virallinen valtiokoneisto ei enää tyydy kapitalistiseen itsepuolustukseen. Valtiojoukkojen puolella ovat erityiset luokkakaartit, kuninkaallisen Italian armeijan rinnalla ahdistelevat työläisiä fascistit, itävaltalaisten valtio- ja poliisijoukkojen tueksi tulevat suurtilallisten palkkaamat piiskurijoukot. Porvaristo ei käy enään taisteluaan yksinomaan palkkarenkiensä avulla, vaan se itse kiiruhtaa paikalle miekka kädessä luokkaetujansa puolustamaan. Vastakohdat kasvavat joka päivä. Kapitalistit luottavat vielä rikkomattomaan voimakoneistoonsa, he luottavat oikeistososialisteihin ja keskustalaisiin työläisiin ja jäävät kylmästi entisille paikoillensa ja ajavat entistä riistopolitiikkaansa ollenkaan välittämättä "koeteltujen" työväenjohtajain anomuksista ja lievenysyrityksistä. Julkisesti asettuvat he vastustamaan työläisten vaatimuksia ja heidän elämäntarpeita. Mutta vastakohdat kärjistyvät vain. Työttömiksi tulleet nälkäiset joukot syöksyvät pian kapitalismin linnakkeen muureja vastaan. Monta hyökkäystä on jo tehty, monta niistä on lyöty takaisin, monet parhaimpamme ovat uupuneet taistelussa. Mutta taloudellinen hätä ajaa uusia voimia taisteluun, nostattaa uuden pataljoonan sortuneen tilalle. "Kehitys kulkee itsestänsä sitä ei voida jouduttaa eikä hidastuttaa." Nämä oppi-isämme Karl Marxin sanat vilottavat meille tietä taistelussamme. Mutta me emme saa jäädä taikauskoisesti kehityksen kulkua odottamaan, meidän on tapausten kehityessä kuljettava tapausten mukana ja siinä mielessä tulee meidän kehitystä jouduttaa. Mitä nopeimmin ja voimaperäisemmin me täytämme velvollisuutemme, sitä voimakkaammin ja varmemmin syntyy meille taistelun voittava järjestö, ja sitä nopeammin saamme me riemuita — kapitalistisen ryöstölinnan raunioilla.

Ehdotus Industrialistin yhdistämisestä Työmieheen

Että ehdotuksemme tulisi täydellisesti ymmärretyksi Industrialistin ja Työmiehen osakkeenomistajille, lukijoille ja kannattajille, täytyisi meidän selostaa Industrialistin syntymisaikaista historiaa — sitä yhteiskunnallista tilannetta ja niitä sos.-puolueessa jo aikaisemmin tapahtuneita ristiriitoja, jotka sitten purkautuivat pinnalle Suom. Sos. Järjestössäkin, aiheuttaen radikaalisten ainesten eroamisen mainitusta järjestöstä ja jotka sitten perustivat itselleen oman äänenkannattajansa "Sosialistin". Mutta koska asioiden selosteleminen tämän yhteydessä ottaisi liian paljon tilaa ja koska kysymys, Industrialistin yhdistäminen Työmieheen, tuli esille äkkiä, saatuamme Industrialistin johtokunnalta kirjeen, josta ilmeni pakottavia seikkoja tämän alustuksen pikaiseen laatimiseen, niin siksi olemme täytyneet selostella asioita vain pääpiirteissään.

Industrialistin ja Työmiehen yhdistämisestä on kylläkin ollut toveripiireissä jo pitemmän aikaa vakuvaa puhetta; m. m. S. Alanne vuosi taaksepäin eräässä tilaisuudessa mainitsi, että hänellä on ollut aikomus tehdä Työmiehen vuosikokoukselle ehdotus mainittujen lehtien yhdistämisestä. Mutta asiat eivät pakoittaneet tuomaan kysymystä julkisuuteen, jos sielläpäin toverit olisivat sitä mielessään hautoneetkin.

Päästäksemme asiaan on meidän tämän ehdotuksen yhteydessä julkaistava mainittu Ind. johtokunnan kirjelmä, että toverit pääsisivät täydelliseen selvyyteen siitä mihin suuntaan lehtemme Industrialisti on nyt luisumassa. Kirjelmä kokonaisuudessaan on tällainen:

"Työläistoverit: Yleisen työttömyyden yhä lisääntyessä käy lehtiliikkeemme rahallinen asema huonommaksi päivä päivältä. Toverit, jotka ovat lainanneet rahojaan toimitsijaimme takauksiin, ovat olleet pakotettuja ottamaan lainojaan siinä määrin takaisin, että ne yhdessä muiden kalliitten kustannusten kanssa ovat vieneet liikkeemme rahavarat loppuun.